

Leven in tijden van Corona

Beste medemens

Het is ondertussen voor iedereen duidelijk: we leven in onuitgegeven tijden. Vrijwel niemand van ons heeft (gelukkig) een oorlog meegemaakt. Dit is voor velen een eerste kennismaking met gelijkaardige omstandigheden en een onzichtbare vijand.

Shit happens. En dan maak je keuzes.

Het dagelijks leven en de economie komen vrijwel gelijktijdig tot stilstand. Er ontstaat paniek en die coronagrapjes en luchtigheid van vorige week verstommen nu. De werkelijkheid dringt door.

En dan zijn er nog altijd keuzes.

Niet alles is immers kommer en kwel. Zelfs in moeilijke tijden blijven er veel lichtpunten. 'Corona brengt het beste en het slechtste in de mens naar boven: zowel empathie als egoïsme', kopte HNL net nog. Dat klopt. Solidariteit en burgerzin zijn kenmerken van onze onderlinge verbondenheid.

Wat als we deze crisis aangrijpen om ons te verbeteren? Als mens? Individueel en samen? Ik laat mij inspireren door een prachtig stukje proza, vertaald uit het Engels en geschreven door Kitty O'Meara. Lees even mee.

En de mensen bleven thuis. En lazen boeken, en luisterden, en rustten, en oefenden, en maakten kunst, en speelden spelletjes, en werkten in moestuinen vol vers voedsel, en leerden nieuwe manieren van "zijn", en werden stil. En luisterden dieper. Sommigen mediteerden, sommigen baden, sommigen dansten. Sommigen ontmoetten hun schaduwen. En de mensen begonnen anders te denken.

En de mensen genazen. En in de afwezigheid van mensen die op onwetende, gevaarlijke, hersenloze en harteloze manieren leefden, begon de aarde te genezen.

En toen het gevaar voorbij was, en de mensen weer bij elkaar kwamen, rouwden ze om hun verliezen, en maakten ze nieuwe keuzes, en droomden ze van nieuwe beelden, en creëerden ze nieuwe manieren om te leven en de aarde volledig te genezen, zoals ze zelf waren genezen."

(Kitty O'Meara)

We kunnen kiezen. Kiezen wat we hiermee doen.

In afwachting daarvan: draag zorg voor elkaar en ga bewust om met je gezondheid. Ze is (niet enkel vandaag) je kostbaarste bezit. Onze gedachten gaan vanzelfsprekend uit naar de besmette mensen en de families van de slachtoffers van dit vreselijke virus.

Bart Vandemoortele – bezieler Henri Homes